నిద్ర నుండి అప్పుడే లేచిన క్రిష్ణమూర్తి కనుబొమ్మలు ముడివడ్డాయి. ప్రశాంతమైన ఉదయం - చెట్ల మీద స్వాగతం పలుకుతూ అరిచే పక్షులు - పసి వాడి నవ్వు లాంటి ఎండ పొడ వీటన్నింటిని గుర్తించే స్పృహ అయితే క్రిష్ణమూర్తికి ఎప్పుడో పోయింది. క్రిష్ణమూర్తి ముక్కు దిమ్మె కొద్దిగా పెంచి "ముష్, ముష్..."తో పాటు ఆల్సేషన్ లాగా మూతి సాగదీసి కళ్లల్లో కొచ్చిన్ మార్కు, నుదురు మీద అనుమానం కలగా పులగంగా ఫీలింగ్ తర్వాత ఫీలింగ్ మార్చుతూ - ముక్కుతో వెతుకుతు న్నాడు. కళ్లతో వెతుకుతున్నాడు. మెదడుతో వెతుకుతున్నాడు.

కథ

వాసన

— ఎ.చైతన్య

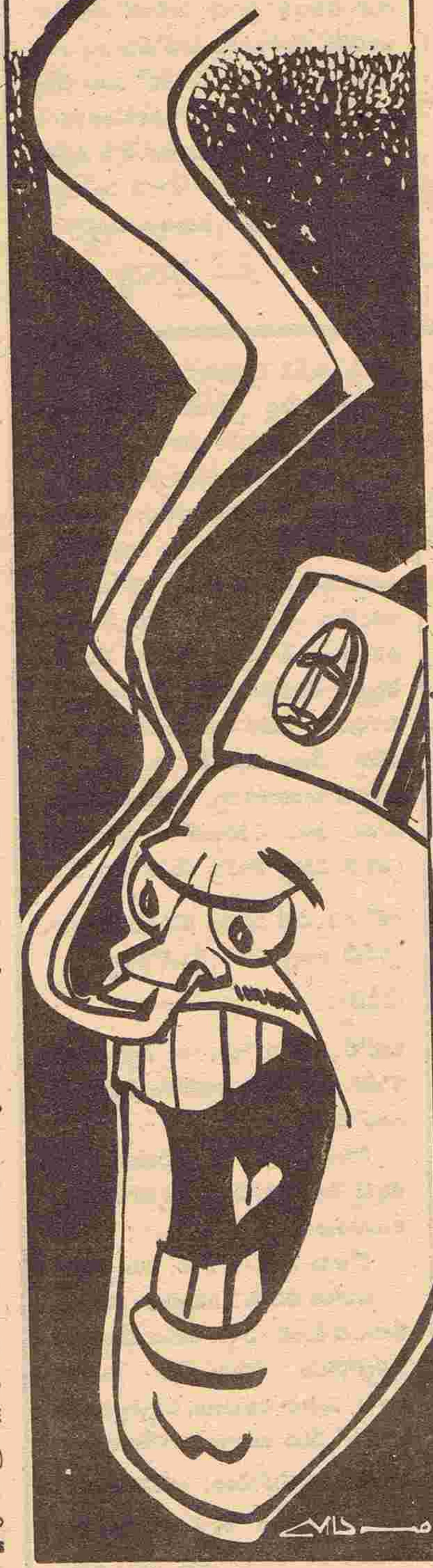

"మాదర్... దు. పక్కింటి సాయెబు గానింట్లో నుంచే నేమొ? సాయెబు గానికి నీసులేంది ముద్ద దిగదు. ఆఖరికి చేపలు లేకుంటే నిన్న చేపలు కడిగిన బండదగ్గెరి వాసన చూసైనా అన్నం తింటడు. సాయెబు గాన్ని లాకప్ లేసి తోమాలే వాసన సాయెబు గాని ఇంటి నుండేననే నిశ్చయానికొచ్చి అగ్రహోదగ్రుడై పండ్లు కొరుకుతూ ఇంటి ముందటి కొచ్చాడు. సాయెబు వాళ్ల ఇంటికి వేలాడుతున్న తాళం కప్ప వెక్కిరించింది. రాంగ్ ఇన్ఫర్మేషన్తో రైడింగ్ చేసి ఉత్త చేతులతో తిరిగి వచ్చినట్లుగా బాధ పడ్డాడు.

క్రిష్ణమూర్తి తన ముక్కు మీదనే నమ్మకం కోల్పోయి గట్టిగా రెండు సార్లు చీదాడు. లాభం లేదు.

అదే వాసన - సుడిగాలి దుమ్ము చుట్టేసినట్టు కమురు వాసన - బొమ్మిడి చేపను కాల్చినట్టు, ఉప్ప చేపను వేయించి నట్టు, కోడీ ఈకలు కాలినట్టు, శ్మశానంలో శవం కాలిన వాసన-

కొంప దీసి కమల కోడిని కమిరిస్తున్న దేమొ? "ఏయ్ ... కమల" క్రిష్ణ మూర్తి హెడ్ కానిస్టేబుల్ గొంతుతో పిలిచాడు.

"ఆ వచ్చే .. వచ్చే - స్నానం చేస్తున్నా నండీ!" పోలీసు కంఠానికి జవాబు ఎలాంటి కంఠంతో చెప్పాలో అలాంటి కంఠంతో కమల.

క్రిష్ణ మూర్తి మర్డర్ కేసులో రక్తం మరకలు పరిశీలించినట్టు ముఖం కదుక్కుం టూనే పోలీసు చూపులతో ఇంటి ఆవర ణంతా పరిశీలిస్తున్నాడు. హత్య జరిగిన స్థలంలో ఆ చాకీ లేనట్టు అతనికి కనీసం ఒక కోడీ - ఈకైనా కన్పించడం లేదు. క్రిష్ణ మూర్తికి ఎటూ తోచడం లేదు. ఏది మన సుకు పట్టడం లేదు... కడుపులో తిప్పు తోంది. కక్కు వచ్చేటట్లున్నది. రాత్రి తాగిన విస్కీ వాసనన్న రావడం లేదు.

"ఏమోయ్ కమల!"

"ఆ వచ్చే-"

దీన్ని కూడా ఎప్పుడో అప్పుడు హౌజ్ అరెస్టు చేయవల్సిందే - భార్య ఇంకా స్నానం చేస్తూనే వున్నది.

"ఈ వాసన ఎక్కడిదే?"

"ఏ వాసనండి ... ఓ అదా?" నవ్వు... క్రిష్ణ మూర్తి నవ్వు చేసే మిరకిల్ మరిచి పోయి చాన్నాళ్లయ్యింది.

"అబ్బ ఇప్పటికీ దొరికింది క్లూ..." క్రిష్ణ మూర్తి అనుకున్నాడు.

"అదా ! మీకీ మధ్య బొత్తిగా ... మైసూర్ శాండల్ సబ్బు వాసన" ఏదో అంటూ తడి ఒంటితో అంతకన్న వింతైన నవ్వుతో ఇంట్లోకి వెళ్లింది కమల.

ఈ మధ్య కంపు వాసనతో మైసూర్ శాండల్ సబ్బులు తయారు చేస్తున్నారా? బల్బు వెలిగింది. తను అడిగింది కంపు వాసన గురించి కమల చెప్పింది- ఇంపు వాసన గురించి - తనకు ఈ మధ్య ఈ తేడా తెలుస్తలేదా? ఏ తేడా? బేడా నరుక - బుడ్డ నరుక.

"లేదు కమలా! మనింట్లోనుంచి కమురు వాసన."

"మీది మరీ చోద్యమండీ - మీ ఒక్క మాటా, చేతా అర్థం కాదు. కంపు వాసనా? నాకు రాందే?" కమల ముక్కుతో సెర్చి చేస్తూ -

"నీకు సర్ది చేసిందేమో?"

కమల పోలీసు భార్య నవ్వు నవ్వింది. "మొన్న మా అక్క కొడుకొస్తే హొండ్సప్ అన్నారు. ఇవ్వాళ్ల ఎండ కాలంలో సర్ది అంటు న్నారు" కమల.

క్రిష్ణ మూర్తి "ష్ ష్" అంటూ పసి బట్టే "దీన్లల్లి ముండా మొయ్య కమురు వాసన" అన్నాడు.

"ఇదెక్కడి పీడండి - రాత్రి పగలు డ్యూటీలంట. ఊరుకోనీళ్ల తాగవత్తిరి - నాకు తెలువక అడుగుత - పోలీసోల్లకు భార్యలుండొద్దా? మీ సర్కిల్ సాబ్కు పెండ్లాం పిల్లలు లేరా? రాత్రి డ్యూటీ లేమిటండీ - రాత్రంత ఏ వాసనల్లో తిరి గింట్లో ఏ కంపులో పడుకున్నారో? తెల్లారు గట్ల నాలుగింటికి వస్తిరి. పోనీ ఇంకో గంట పడుకోనన్న పడుకోపోతిరి. లేస్తూనే ఈ వాసన పీడేమిటి?"

కమల మాటల్లో కొంత ప్రేమ, కొంత నిష్టూరం. 'హోహమ్ నహీ జానే' డ్యూటీ అంటే వంట చేసుడా? ఇదేమన్న హైదరా బాద్ అబిడ్స్ సర్కిల్ డ్యూటా?' కృష్ణ మూర్తి తలాడించాడు.

క్రిష్ణ మూర్తి అజానుబాహుడు - అందుకు తగ్గట్టు మంచి కండ పుష్టి గల వాడు. చేసేది పోలీసు ఉద్యోగం - ఈ మధ్యలోనే అత్యుత్తమ సేవలకు ప్రభుత్వం మూడు పట్టీలిచ్చి సత్కరించింది. పట్టీలతో పాటు హెడ్డుగా ప్రమోషనొచ్చింది.

అలాంటి క్రిష్ణమూర్తి కి ఆ బాధ ఈ బాధ కాకుండా వాసన బాధ పట్టుకున్నది. కడుపుల పేగులు తిరుగుతున్నాయి. కక్కు వచ్చేటట్లున్నది.

పులి లాంటి క్రిష్ణ మూర్తికి, ఆలోచ నలు, అలవాట్లు పులి లాంటివే - తినే తిండి పులి తిండే కాక పోతే మానెలో వేయించుక తింటాడు. స్టేషన్లో అచ్చం పులి లాగా గాండ్రిస్తాడు.

కాని ఇంటి వద్ద మాత్రం గంగి గోవు అయిపోతాడు క్రిష్ణ మూర్తి. అది ఈ మధ్యనే.

పూరూరికో కథ మనిషి మనిషికో గాథ ఉంటాయి కదా! అలాంటి గాథే క్రిష్ణ మూర్తి ఇంట్లో గంగి గోవు అవతారానికి పునాది.

కమల- ఆదే కృష్ణ మూర్తి భార్య - ఆమె తండ్రి - అనగా సాక్షాత్తు క్రిష్ణ మూర్తి మామ - ఆయన కేమయ్యింది? ఆయన బొ్రప్రి బాగానే ఉంది. బుర్ర మీసాలు బాగానే ఉన్నాయి. ఆ మీసాల మీద నిమ్మ కాయ నిలబడుతుందా లేదా? క్రిష్ణ మూర్తి మామ గారి మీసాల గురించి అంచనాల మీద అంచనాలు వేస్తాడు. గంగి గోవుకు మీసాలకు సంబంధమేమి లేదు - గాక లేదు. అయితే బుర్ర మీసాల మామ గారికి ప్రమోషనొచ్చి సాక్షాత్తు ఎస్.పి. గారి కారు డ్రైవరైపోయాడు. యస్పీ గారికి జిల్లా గడ గడలాడి పోతే సాక్షాత్తు వారి కారు డ్రైవరుకు మారో వంతు పవరు ఉండదంటారా? అతగాడికే అంత పవ రుంటే అతగాడి కూతురుకు- అదిగాక కమలకు కాకబడితే దశ తిరిగి పోవచ్చు అందుచేత...

కమల కూడా మామూలు మనిషేం గాదు. అచ్చంగా పోలీసు డిపార్టుమెంటులో పుట్టి పోలీసు కూడు దిని పెరిగిన పోలీసు ఆడపడుచు.

నిజం చెప్పాలంటే జబర్దస్తీగా ఉండే కమల మారింది. ఆమె వ్యూహం ఆమెది. కానిస్టేబుల్ భార్య హెడ్డు భార్యయింది. కానిస్టేబుల్ భార్యకు ఇంతకు ముందు హెడ్డు కలలుండేవి. అవిప్పుడు యస్పై కలల్లోకి మారింది. పోరాజ్యం పదవెక్కుతున్నా కొద్ది మెత్తగా కన్పించాలి. గట్టిగ వ్యవహరించాలి అనే గదా పోలీసు నిఘంటువు రూపొం దించిన ఇంగ్లీషు వాడి భాష్యం. కనుక కమల "ఏయ్... ఓయ్ల నుండి "ఏమండీ" - లకు దిగి ప్రాక్టీసు చేస్తోంది.

వెనుకటికి ఒక దిక్కు మాలిన డాక్టర్ అనిస్తీషియా యిచ్చిన పేషంటులో రవీం ద్రుని గీతాంజలి బోధించాడట- కనుక క్రిష్ణ మూర్తి ఇప్పుడు కమల సమస్య గాదు.

కృష్ణ మూర్తిది కంపు వాసన సమస్య. వంటింట్లో బట్టలు కట్టుకొని వెంట్రుక లారబోసుకొని చిరునవ్వులు చిందిస్తూ చాయ్ కప్పుతో బయటకు వచ్చిన కమలకు.

క్రిష్ణ మూర్తి తల పట్టుకొని "ఓక్ ... ఓక్" మని కనిపించాడు. అతని కళ్ల పొడుచుకు వచ్చాయి. ముఖం లోకి నెత్తురు చిమ్ముకొచ్చింది. శోభనం పీన్లో సైడ్ రొమాన్సు విషాదం ప్రవేశించినట్లుగా కమలకు తోచింది. "తెల్లందాక గొంతెకెల కచ్చేదాక తాగుడు. తెల్లారి కక్కుడు" అనేది ఇదివరకైతే... "నీళ్ళు పోసుకున్న ఆడ మని షోలే ఏమిటండీ" అన్నది పరిహాసంగా. కోప తాపాలకే కాదు - భార్యభర్తల ప్రేమకు అధికారిక హోదా సంబంధం ఉందంటే తెలుగు పాఠకులు నవ్వుతారు గదూ!

"మంచి నీళ్ల ... అబ్బ కంపు ... హోక్ కంపు..." ఒళ్ళు గగుర్పొడువగా క్రిష్ణ మూర్తి.

కమల అనుమానంగా చూసింది. రంగు, రుచి, వాసన పోతే గాని పైకి పోదు. వాసన దగ్గరే తచ్చాడే హెడ్డు యస్పై కావడం కల్ల- కాక పోతే మెంటల్ కేసై పోతాడేమోనని దిగులు పట్టుకున్నది. ఉదయం నుండి నీళ్ల వాసన, తిండి వాసన అంటాడేమిటి?

కమలకు అర్థం కాలేదు.

తన్ను చుట్టు ముట్టిన ఈ కంపు వాసన ఇంట్లో లేదు. ఇంటి పక్కలో లేదు మరి ఎక్కడిదీ వాసన? క్రిష్ణమూర్తికి "సమర్థ" కాలేదు.

మీ మాంస లోనే డ్యూటీ జ్ఞాపకం వచ్చింది. అర్థాకలితోనే భోజనం మీది నుండి లేచి పులి అవతారం లోకి మారి పొయ్యాడు.

"తలుపేసుకో - రాత్రికి రాను." గర గర కంకర రోడ్డు మీద ఎడ్ల బండి నడిచినట్టు బూట్లు శబ్దం చేస్తుండగా వీధి లోకి వచ్చాడు.

ఇప్పుడు క్రిష్ణ మూర్తి పులన్న మాట- అసోటి ఇసోటి పులి గాదు. సారా షాపు లోల్లు డంగై పోయి సలాములు గొట్టే మామూల్లు- బ్రాంది షాపులోల్లు బీర్లు, విస్కీలు, షావు కార్లు, కేడీలు అందరివి అన్నిటిని అదరగొట్టే పులి ఆరగించే పులన్న మాట.

అసలు పులికి కంపేమిటి? ఇంపేమిటి?

కాని క్రిష్ణ మూర్తి ముక్కులుబ్బించి వాసన పీల్చి భరించ లేకపోయాడు.

టౌను టౌనంత పెనం మీద వేయించి నట్లు కమురు వాసన... పులి అవతరాం ఎత్తినా కూడా కంపు వాసన ఎన్ సర్కిల్ చేస్తున్నదంటే - డ్రెస్ ఖాతరు కూడా లేదంటే ఇది మామూలు వాసన కాదు. అసలు ఈ వాసన తన లోపలిదా? బయ టిదా?

సర్వ జ్ఞాపకాలను, వాసనలను అదిమి పట్టే మందేమిటి? కేసు ఇన్వెస్టిగేషన్ మొదలు పెట్టక ముందే వైండింగై పోయి నట్లుగా క్రిష్ణ మూర్తికి మహారాజా బార్ కన్పించింది. ఓనర్ టాటా సాబ్ -

"ఏం క్రిష్ణ మూర్తీ గారూ! కనిపిస్త లేరీ మధ్య" దిగులు పెట్టుకున్నట్టుగా నటిస్తూ...

టాటా సాబ్ అసలు పేరు రాజిరెడ్డి. టాటా గారి చరిత్ర క్షుణ్ణంగా చదవడమే కాక అత్యంత సన్నిహితులతో చెప్ప తుంటాడు కూడా. టాటా సాబ్ నెహ్రూ తో పాటు దేశాన్ని పారిశ్రామీకరణ చేసేసిన తరువాత అలాంటి రంగం ఖాళీ లేక విధి లేక బార్ పెట్టుకున్నట్టు దిగులుగా ఉంటాడు రాజిరెడ్డి. అతగాన్ని సంతృప్తిపరిచే టందుకు టాటా పేరు ఖాయం చేశారు.

"ఏం రెడ్డి సాబ్ అంతా మంచిదే కదా?"

"హన్నా పోలీసోడు ఆ మాటన్న దంటే- నెలలో మొదటి వారమన్నా కావాలి లేదా? వారిపై ఆఫీసర్ల టూరన్నా ఉండి ఉండాలి?" టాటా సాబ్ గబ గబ గుణించుకొని "ఏదో మీ దయ వలన" అన్నాడు.

క్రిష్ణ మూర్తి ఇంగిత జ్ఞానాన్ని డిపార్టు మెంటు యిచ్చిన శిక్షణను ముంచెత్తుతూ కంపు వాసన.

"టేబుల్ ఖాళీగా ఉందా?" డైరెక్టుగా దిగి పోయాడు క్రిష్ణ మూర్తి.

టాటా సాబ్ గాలి పీల్చుకున్నాడు. అరేయ్ చోటే తీన్ నంబర్ ఖాళీ కరో?"

మెట్లెక్కుతుంటే సర్వీసు ప్రొసీజర్ కోడ్ ఫాలో కాలేదన్పించింది. డ్యూటీ బట్టల మీదున్నప్పుడు కౌంటర్ మీద ఖాళీల గురించి మాట్లాడవద్దు. లోపలికి వెళ్లి పోవడమే. ఆలశ్యం చేయవద్దు. కూర్చుండి మందుకొట్ట వద్దు. మూడో నంబర్ విఐపి రూమేమి కాదు గాని దాదాపుగా అది ఒక కార్నర్లో ఉన్నది.

రూములో దిక్కులు చూస్తూ నిలబ డ్డాడు. ఈ టూరు పర్వనలో, ఆఫీసియలో ఆరా తీసేందుకు టాటా సాబే స్వయంగా హాఫ్ విస్కీ పట్టుకొచ్చాడు.

"రెడ్డి సాబ్ ఆఫీసర్స్ టూరేమి లేదు గాని" క్రిష్ణ మూర్తి. ఎందుకో క్రిష్ణమూర్తి ఒక్కడే రెడ్డిని టాటా అని పిలువ లేదు. బహుశా టాటా మహత్యము, సేవా నిరతి క్షుణ్ణంగా తెలియకనే అయి ఉండాలి. టాటా సాబ్ ఇంపార్టెన్స్ తెలిస్తేనే కదా! ర్యాంకు మారేది.

టాటా సాబ్ నవ్వుతూ వెళ్లిపోయాడు.

క్రిష్ణ మూర్తి గ్లాసు నోటి ముందు పెట్టు కున్నాడు. విచిత్రం అదే కంపు వాసనే-

"అరేయ్ లంకొడుకా!" క్రిష్ణ మూర్తి బాయ్ను గద్దించాడు. వార్డు బాయ్ వణుకు తున్నాడు.

'గ్లాసు కడిగినవా? లేదా?"

బాయ్ మాట్లాడ లేదు. టేబుల్ మీద తెల్లగా కడిగి పెట్టిన మరో రెండు గ్లాసు లున్నాయి.

క్రిష్ణ మూర్తి పెగ్గు మీద పెగ్గు రెండు పెగ్గులు నీట్గా కొట్టాడు. టేబుల్ మీది కోడి వేపుడు కేసి చూడకుండానే బయట పడ్డాడు.

'నీ కోసమే చూస్తున్నాం... హెడ్డువైనా డ్యూటీ కాన్సెప్ట్ లేదు." యస్పై జీబులో ముందు సీట్లో కూర్చున్నాడు.

క్రిష్ణ మూర్తి అన్నిటికి పోలీస్ సెల్యూట్ చేసి తను జీబెక్కి కూర్చున్నాడు. మిగతా పోలీసులతో పాటు.

యస్పై సాబ్ నోటి నుంచే కంపు వాసన వస్తున్నట్లుగా క్రిష్ణ మూర్తికి భ్రమ కలి గింది. మనసు నిండా కంపు వాసనే. కడుపు దేవి కక్కు వచ్చేటట్లున్నది. జీబు పెట్రోలు వాసనకు బదులు కంపు వాసన.

జీబాగింది. రైఫిల్లు పట్టుకున్న పోలీసు లందరు తమ తమ పొజీషన్లో నిల్చున్నారు. అందరి కళ్లూ. అప్రమత్తంగా పరిశీలనగా చుట్టూ పరికించి చూస్తున్నాయి.

అక్కడ నిశ్శబ్దం గంభీరంగా ఉన్నది. అడవికి అతికినట్లుగా ఉన్నది. పోలీసులకు కొంచెం దూరంలో దగ్గరి పల్లె నుండి వచ్చిన సర్పంచ్, ఉప సర్పంచ్ ఇంకా ముగ్గురు పెద్దలున్నారు. సుంకరి దిగాలుగా నిల్చు న్నాడు. వాళ్లందరు దిగ్భ్రమకు లోనయిన ట్టుగా మాటలు రాని జంతువుల్లాగా నిలు చున్నారు.

యస్పైతో పాటు క్రిష్ణ మూర్తి నడి చాడు.

జౌను అదే తీగదారు పొద- ఎండకాలం కనుక ఆ పొద సగం కన్నా ఎక్కువ ఆకులు రాల్చి ఉన్నది. ఆకులు రాల్చిన కొమ్మ లకు పచ్చని చిగురు టాకులు ఇప్పుడిప్పుడే మొలు స్తున్నాయి. పొద కిందఆకులు రాలి ఉన్నాయి.

ఎండిన ఆకుల మీద పడ్డది క్రిష్ణ మూర్తి చూపు.

అక్కడ శవం. ఏ ఆచ్ఛాదన లేని శవం. శవానికి కండ్లు లేవు. తల మీద వెంట్రుకలు లేవు. మాంసం మీద చర్మం లేదు. మాంసం పగిలి రసి కారుతోంది. కళ్ళు, చెవులు, ముక్కు లేని ముఖం.

శవం భయంకరంగా ఉంది. కడుపులో దేవేటట్లుగా ఉంది.

కంపు వాసన వేస్తోంది. కమురు వాసన వేస్తోంది.

నక్కలు పీక్కు తినగా మిగిలిన శవం.

త పంకించాడు క్రిష్ణ మూర్తి.

తనకు ఇంట్లో, బయటా, బార్లో, జీబులో వచ్చిన కంపు వాసన ఈ శవం వాసనేనా?

"అసలు వాసన ఇక్కడ పుట్టిందన్న మాట. ఈ శవాన్ని ఇక్కడుంచ వద్దు- రాత్రే చెప్పితే యస్పై సాబ్ వింటేనా? యస్పై సాబ్కు దిమాఖ్ లేదు. నా కొడు కును పట్టుకొచ్చిండనుకో పది రోజులు స్టేషన్లో ఎందుకుంచాలె? ఉంచిండే అనుకో? తొంభయారు కేసులు రాసి బొక్కల తొయ్యాలె? కొట్టిండనుకో సచ్చే దాక ఎందుకు కొట్టాలె? సచ్చిండనుకో ఏడనో బొంద తీసి బొందల పారెయ్యాలె? పీని ముఖం మూతి చెక్కుడేంది? చెక్కిండే అనుకో - పెట్రోలు పోసి కాల పెట్టడం ఎందుకు?

ఇక్కడ వాసన పుట్టి ఈ పల్లెలు దాటు కొని టౌనును ముంచెత్తింది గదా!"

ఈ మాటలు క్రిష్ణ మూర్తి పైకి అన్నాడా? మనసులో అనుకున్నాడా?

ఆ తరువాత.....

క్రిష్ణ మూర్తి, రంగు , రుచి, వాసనను జయించాడు. అతడు అడవి జంతువులను వేటాడినట్టుగా మనుషులను వేటాడు. మను షులనే కాదు, ఇండ్లను, పైరులను దేశ భద్రత గురించే తగులబెట్టాడు......

ప్రభుత్వం ఉప్పూ, పప్పూ తిన్నప్పుడు జీతం తీసుకుంటున్నప్పుడు ప్రభుత్వం అప్ప గించే పనులు చేయడం న్యాయం, ధర్మం. అలాంటి ధర్మ సంస్థాపనం కోసం, రాజ్యా నికి, దాని రాజ్యాంగానికి కట్టుబడి ఉండ డంలో వ్యక్తిగత రుచులకు అభిరుచులకు స్థానం లేదు.

క్రిష్ణ మూర్తి హెడ్డు నుండి యస్పై అయ్యాడు. భార్య కమల ఆవిడ తండ్రి సంతోషించారు.....

క్రిష్ణ మూర్తి వాసనను జయించాడు. కాని అలాంటి వాసన పల్లెలను చుట్టు ముట్టింది.

కంపు వాసన, కమురు వాసన, మనిషి కాలి కూలిన వాసన అంతటా వ్యాపిస్తోంది.

బహుశా క్రిష్ణ మూర్తి ఇంకా పైకి పోవచ్చు. వాసన కూడా ఇంకా ఎక్కువగా వ్యాపించవచ్చు నేమొ?

అయితే ఇలాంటి కంపు వాసనను జయించ డానికి మనిషి చేసే ప్రయత్నమేది లేదా? ఎందుకుండదూ? అది వేరే కథ.